

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/793/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203327
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5414203327.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Mgr. U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., G. XX, zastúpenej Mgr. Albínom Machyňákom, O. XXX/X, X., proti odporcom: 1/ Róbert Slamka, advokát so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 42 063 337, 2/ D. Y., advokát so sídlom v X., H. XXX, 3/ C. L., advokát so sídlom v X., P. XX, v konaní o podaní označenom ako "žaloba zo spáchania trestných činov", na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 6C/91/2014-23 zo dňa 7. júla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania a po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Okresnej prokuratúre Dolný Kubín.

Konštatoval, že v občianskom súdnom konaní nie je daná právomoc súdu konať o trestnom oznámení, keďže nejde o žiadnu z vecí uvedených v § 7 ods. 1 až 3 O.s.p.. Neexistencia právomoci tunajšieho súdu konať o podanom trestnom oznámení predstavovala neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Z uvedeného dôvodu súd konanie, s poukazom na ust. § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p., zastavil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Poukázala na konanie sp. zn. 2C/419/2008, v ktorom mali odporcovia porušiť ust. § 120 ods. 1 a ods. 4 O.s.p.. Odporcovia nepredložili žiadne relevantné dôkazy, nepravdivo uvádzali skutočnosti skorumpovanému sudcovi, ktorý konal zámerne v prospech podvodníka. Upozornila, že v podanie označené „Žaloba zo spáchania trestných činov“ obsahuje aj Občiansky súdny poriadok a Zákon o rodine. Súhlasila, aby bola žaloba na odporcov predložená Okresnej prokuratúre Dolný Kubín. Nevidela dôvod poukazovať na ust. § 196 ods. 1 Trestného poriadku, pričom súhlasila, aby súčasne spolupracovala na danej žalobe polícia a prokuratúra a takto sa celá záležitosť vykonala aj v kratšej lehote než dovoľuje lehota zo zákona.

Na základe uznesenie prvostupňového súdu, ktorým bola navrhovateľka vyzvaná na doplnenie svojho podania doručila dňa 27.8.2014 svoje podanie, pričom spresnila voči ktorému rozhodnutiu jej odvolanie smeruje a v akom rozsahu uznesenie napáda. Nesúhlasila s postúpením veci Okresnej prokuratúre Dolný Kubín. Navrhla, aby súčasne prebiehalo konanie aj na súde. Za nesprávne považovala, aby súd neumožnil a nezabezpečil jej práva a nároky, a to konať pred súdom. Žiadala, aby súd v tejto veci ďalej konal, súd má prostriedky, aby dosiahol a zabezpečil jej nároky a právo na dôstojný život podľa zákona Slovenskej republiky.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) uznesenie okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne.

Na to, či je daná právomoc súdu na konanie v konkrétnej veci, súd prihliadne z úradnej povinnosti v každom štádiu konania. Danosť právomoci súdu na konanie vo veci je jednou z podmienok, ktorých dodržanie je predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Nedostatok právomoci súdu na konanie vo veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak súd zistí, že vec nepatrí do jeho právomoci, konanie zastaví a vysloví, ktorému orgánu bude vec postúpená.

Ako správne uviedol súd prvého stupňa nie je daná právomoc súdu konať o trestnom oznámení, keďže nejde o žiadnu z vecí uvedených v § 7 ods. 1 až 3 O.s.p.. Samotná skutočnosť, že navrhovateľka vo svojom podaní poukázala na ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a Zákona o rodine ešte sama o sebe neznamená, že je daná právomoc súdov konať v danej veci.

Občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (súd pozná právo). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

Pokiaľ navrhovateľka namietala porušenie práv zo strany odporcov v konaní sp. zn. 2C/419/2008 je nutné zdôrazniť, že ak bola dotknutá na svojich právach (a nárokoch) mohla sa domáhať nápravy v opravnom konaní v rámci riadneho inštančného postupu, prípadne za splnenia zákonom ustanovených podmienok aj využitím mimoriadneho opravného prostriedku v danom konaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ustanovení § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporcovi však žiadne trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté spôsobom vyjadreným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.